

Pedagogisch Dossier
Dream Box

miMa

Waarom de tentoonstelling "Dream Box" bezoeken?

Immersief en ludiek: met deze twee bijvoeglijke naamwoorden kan de 6de tentoonstelling van het MIMA worden samengevat. De expo luistert naar de naam "Dream Box" en ontleent haar taal aan de wereld van de magie. Optische illusies, trucage, trompe-l'oeil, visuele en muzikale incantaties: laat je zintuigen erdoor leiden en geef je verbeeldingskracht de ruimte.

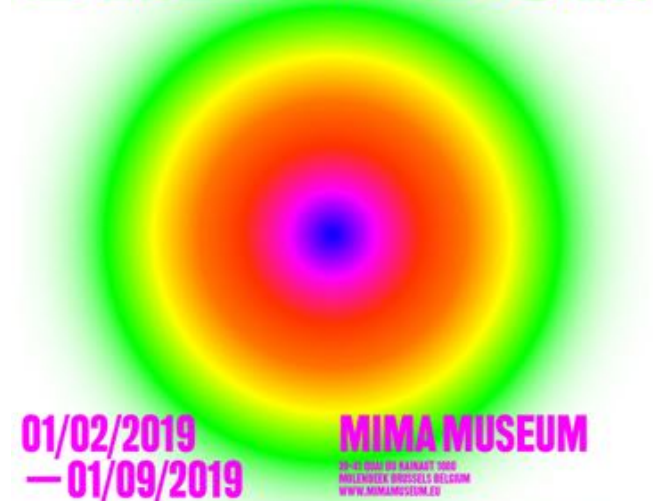
Tijdens dit bezoek word je tegelijk op "intuïtieve" en "reflectieve" denksporen gezet. Illusies bedriegen je zintuigen en geven je verbeeldingskracht een oppepper. De realiteit lijkt niet alleen meer objectief en rationeel.

Stap binnen in de mond van **Elzo Durt***, de koning van de electropunkaffiches, en beleef een psychedelische mengeling van licht en motieven. Duik daarna onder in de kleurrijke, fantasmagorische wereld van het **collectief Hell'O**, dat bekendheid verwierf met zijn grote outdoormuurschilderingen. Breng dan schilderijen aan het dansen op de muur onder leiding van de Spaanse activist **Escif** en breng via een tablet muziek van de Belg Manu Louis ten gehore.

Op de bovenverdieping in de "kapel" doorkruis je een trompe-l'oeil-wolk van cd-roms, een project van kinetisch kunstenaar **Felipe Pantone**. Beantwoord tot slot de vragen van onderneming Imabelpro Eurostom, een gedachtenspinsel van

video- en geluidsinstallatiecollectief **Gogolplex**. Als beloning ontvang je je eigen psychologisch portret in augmented reality.

DREAM BOX

01/02/2019
— 01/09/2019

ELZO DURT
HELL'O
ESCIF

MIMA MUSEUM
OPENINGSTIJD KANALET 1000
WILLENKIEK BRUSSELS BELGIUM
WWW.MIMAMUSEUM.BE

FELIPE PANTONE
GOGOLPLEX

«Dream Box»

Anders dan vaak wordt verondersteld, is het zogeheten "intuïtieve" denken verantwoordelijk voor 90% van onze al dan niet bewuste handelingen. De mens is dus lang niet zozeer "baas in eigen hoofd" als wordt gedacht. De kern van het menselijk systeem wordt gevormd door het associatief geheugen, dat constant een coherente interpretatie verschaft van wat er om ons heen gebeurt. Want om de wereld te kunnen bevatten, moeten we die minder complex maken. Deze creatieve synthese vormt de bron van talloze illusies die voor een perceptie van samenhang en betekenis zorgen. Daarnaast werkt de intuïtie als een filter tussen ons en de realiteit dat onze reflectie stuurt.

De tentoonstelling "Dream Box" gaat aan de slag met deze vorm van automatisch denken. De bezoeker leert via illusies de grenzen van de zintuigen en de kracht van de eigen imaginatie kennen. Aan de hand van gewaarwordingen, en niet middels reflectie, wordt de aard van onze ratio ter discussie gesteld. De tentoonstelling werkt in dit verband geen theoretische standpunten uit. Net als de sociale media en de reclame, die ongemerkt en met jouw onbewuste instemming piraterij plegen binnen je hoofd, legt DREAM BOX veeleer de kiem van een herinnering die wellicht ooit je mening over de essentie van de realiteit zal beïnvloeden.

De politieke visie van het MIMA wordt sinds het museum de deuren opende uitgedragen aan de hand van de

tentoonstellingen, die je met de hoofdstukken van een roman kunt vergelijken. "Dream Box" is het zesde hoofdstuk.

In 2018 werd via de expo "Wonderland" met de kunstenaars Akay en Olabo en de tentoonstelling over protestaffiches "Get Up, Stand Up!" een portret geschetst van de samenleving, waarmee werd opgeroepen tot burgerlijke ongehoorzaamheid. Anders gezegd nodigden hoofdstuk 4 en 5 van de MIMA-roman uit tot het volgen van een humanistische moraal om de verlossing te bereiken.

In 2019 plaatst het museum vraagtekens bij het geloof in het humanisme. "Ik denk dus ik ben", "Alle mensen worden vrij en gelijk geboren": dit soort ideeën ligt aan de basis van onze instellingen en onze moraal. Ze plaatsen de mens centraal in de wereld, de dominante soort op Aarde dankzij de ratio.

Twee wereldoorlogen brachten dit ideaal al aan het wankelen en vandaag wordt het door de sociale en menswetenschappen verder afgebroken. Kijkend naar de maatschappelijke en milieurampen waarvoor de mens verantwoordelijk is, is de vraag gewettigd of we wel zo rationeel zijn als we denken. Deze vraag vormt de rode draad binnen "Dream Box".

Felipe Pantone (ES)

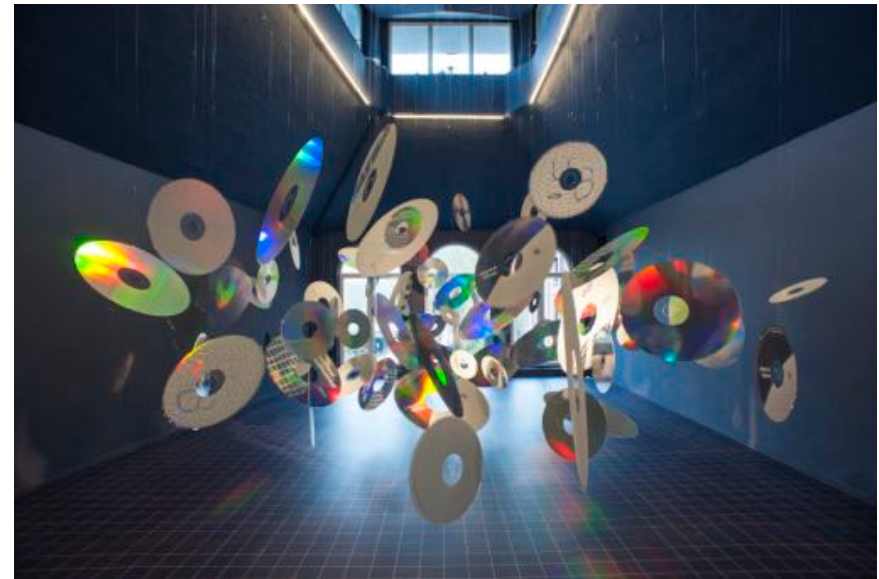
Felipe Pantone is geboren in Buenos Aires. Deze Argentijns-Spaanse kunstenaar woont en werkt in het Spaanse Valencia. Hij studeerde kunst in Leeds en verwierf zichzelf allereerst een graffitireputatie onder de naam Pantone, gevolgd door wereldwijde erkenning als kunstenaar met een geheel eigen insteek. De esthetiek van deze bijzonder veelzijdige kunstenaar vormt een mengeling van kinetische kunst, optische kunst en glitch art. De graffiti-invloed is vooral merkbaar in het architecturale karakter van zijn werk.

Volgens Felipe Pantone vormen de beweging, de verzadiging en het gebruik van nieuwe technologieën waardoor zijn werk wordt gekenmerkt een weergave van de vervreemding tussen de samenleving en de technologie en illustreren ze een modernistische droom.

- In 2015 werd Felipe Pantone uitgenodigd door de stad Luik om een immense muurschildering in de Sint-Mariastraat te maken.

- De kleine opschriften op de CD-roms zijn vooral verbonden aan zijn ervaringen in België.

- Let op het geluid van de draaiende radars ... het meditatieve effect van deze installatie wordt er nog door versterkt!

De muurschilderingen en andere werken van Felipe Pantone zijn wereldwijd te zien: in het Mesa Contemporary Arts Center, het Long Beach Museum of Art (VS) en het Palais de Tokyo (Paris), maar ook in steden als Mexico, Osaka en Lissabon en in landen als Palestina, Italië, Thailand, Australië en België (Luik). In 2018 was hij, naast grote namen uit de street art zoals Banksy en Jr., de jongste genodigde kunstenaar op de expo "Beyond Graffiti" van kunstcriticus Roger Gatsman in Los Angeles.

Escif (ES)

Escif is een anonieme Spaanse kunstenaar/activist die sinds eind jaren 90 actief is binnen de street art-wereld. Hij geniet bekendheid om zijn grote en kleine muurschilderingen. Zijn tekeningen zijn sober van kleur, elegant van lijn en politiek van strekking.

Zijn kritiek heeft vooral te maken met het milieu, doorgeslagen kapitalisme, individueel consumptiegedrag en de sociaaleconomische gevolgen van dat gedrag. In het kader van zijn stadsinterventies herevalueert hij de rol van de

architectuur en formuleert hij zijn kritiek op basis van de lokale historische en sociaaleconomische context.

In de voorbije jaren nam hij deel aan diverse tentoonstellingen en stadskunsthappen, waaronder de biennale *Asphalte#1* in Charleroi in 2014, "Dismaland" van Banksy in 2015, "Un jour banane" en "LASCOproject #10" in het Palais de Tokyo in 2018.

- De muziek van de installatie "Magic Piano: Major Harmony" werd gecomponeerd door de Belg Manu Louis met behulp van een tablet.

- Coltan is een erts dat met name in Oost-Congo wordt gebruikt voor de productie van gsm's en computerchips. Gewelddadige rebellengroepen gebruiken de opbrengsten van coltanmijnen om de bloedige burgeroorlog te financieren die er inmiddels al 12 jaar aan de gang is. De directe link tussen het bloedvergieten en de coltanontginning veroorzaakt onrust bij hightechfabrikanten. Ze beseffen stilaan dat ook hun producten mogelijk de sporen dragen van het aanslepende binnenlandse conflict.

Hell'O (BE)

Hell'O is een Belgisch kunstenaarsduo: *Antoine Deltaille* (1980) & *Jérôme Meynen* (1982). De twee werken sinds eind jaren 90 samen binnen het collectief Hell'O Monsters.

Uit dit collectieve werk heeft zich na verloop van tijd een homogene tekenstijl ontwikkeld die gebaseerd is op een uiterst nauwkeurige uitvoering en een gedeelde beeldtaal. Dit levert een esthetische samenhang op die uiteenlopende invloeden vermengt zonder die uit te wissen: middeleeuwse folklore,

esoterie, technomuziek, de Memphis Group, 17de-eeuwse gravures, klassieke mythologie, surrealisme, tatoeage ...

Hell'O werkt in de studio of op grote stadsmuren en schept daar een fantasiewereld vol vreemde figuren, omgeven door geometrische badass-vormen.

Hun recentere werken zijn minder narratief en gaan de kant van een meer figuratieve abstractie op.

De muurschilderijen en andere werken van het duo zijn in Europa en de VS te zien. In 2018 wijdde het BAM een retrospectieve aan de voorbije 10 jaar van Hell'O. In Brussel beschilderden de twee in 2018 de enorme betonfabriek langs het kanaal, aan de Paleizenstraat over de Bruggen.

De muurschilderingen en andere werken van het duo zijn in Europa en de VS te zien. In 2018 wijdde het BAM een retrospectieve aan de voorbije 10 jaar van Hell'O. In Brussel beschilderden de twee in 2018 de enorme betonfabriek langs het kanaal, aan de Paleizenstraat over de Bruggen.

Elzo Durt (BE)

Elzo Durt is in 1980 in Brussel geboren. Hij behaalde in 2003 zijn diploma grafische vormgeving aan de ERG (École de Recherche Graphique) in Brussel en bestookt België sindsdien met zijn psychedelische, punkachtige beelden.

In 2004 opende hij een eigen galerij – Plin Tub' – en een uitgeverij in Brussel, waarmee hij zijn eigen werk en dat van andere kunstenaars presenteert. In die periode zorgde hij ook voor de grafische communicatie van het Brusselse centrum voor undergroundcultuur Recyclart. Vervolgens was hij tot 2006 artistiek directeur van het tijdschrift Voxer.

De wereld van Elzo is ludiek en morbide tegelijk. Zijn werk is te zien op de covers van magazines en in kranten als Le Monde, op skateboards, kleding, festivalaffiches en op platenhoezen voor tal van groepen en labels: Thee Oh Sees, Frustration, La Femme, Le Prince Harry, Magnetix, Jack of Heart ...

Het circuit van Elzo Durt loopt parallel aan dat van de hedendaagse kunst en zijn affiches zijn in Europa en de VS te zien. De invloed van zijn grafisch werk op de electropunk is vergelijkbaar met die van Jamie Reid, de maker van de cover van "Never Mind the Bollocks, here's the Sex Pistols".

- Het outdoorschilderij is van de hand van kunstenaar Marc De Meyer.
- Het licht in de spiegelgang is gecreëerd in samenwerking met de lichtdesigners van ACTLD.

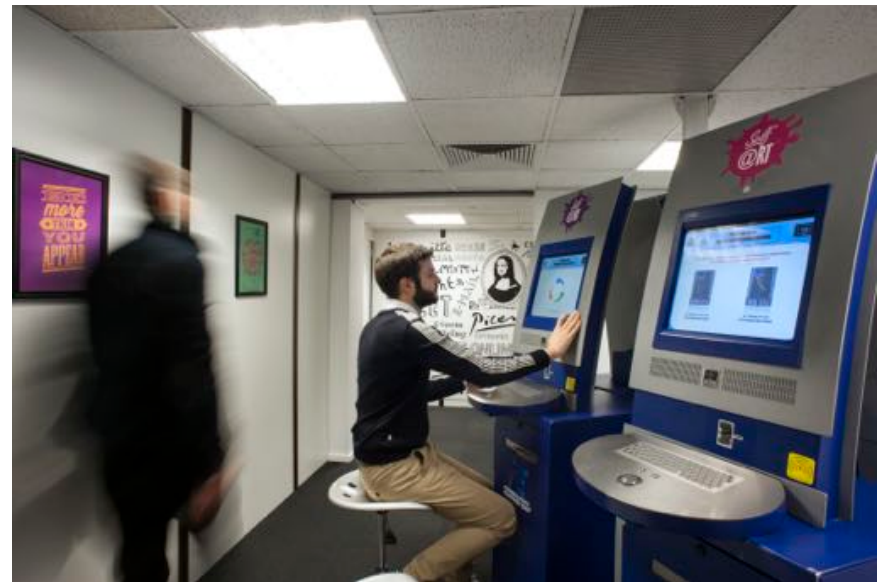
Gogolplex (FR)

Dit collectief bestaat uit 3 anonieme Franse kunstenaars die in Brussel wonen. De meeste door hen geproduceerde video's zijn bestemd voor kortstondige kunstinstallaties.

Ze werken op basis van gerecupereerde materialen en verouderde technologieën.

Het werk van Gogolplex speelt met de audiovisuele taal van documentaires, goedkope reclame en corporate communicatie. Ze laten daarmee de clichés van het genre zien; door hun gebruik van de technologie steken ze de draak met de mythe van de moderniteit.

De naam van het collectief «Gogolplex» verwijst eigenlijk naar het nummer 10 tot de macht Gogol. Dat nummer bevat zoveel cijfers dat het werkelijk onmogelijk is om het op papier te schrijven... surrealist in hart en nieren!

Het MIMA

Het MIMA is sinds april 2016 ondergebracht in een historisch gebouw in het centrum van Brussel: de oude Belle-Vue-brouwerij aan de Molenbeekse kanaaloever. Het Millennium Iconoclast Museum of Art is een museum voor actuele kunst dat zijn weerga niet kent in Europa. Het getoonde werk put uit zeer uiteenlopende domeinen, van muziek (punkrock, electro, hiphop, folk), grafische creaties (grafische vormgeving, illustratie, design) en sport (skateboarding, surf, extreme sporten) tot de artistieke (film, beeldende kunst, performance, strips, tatoeage, styling) en de stadscultuur (graffiti, streetart). Het MIMA schrijft in een toegankelijke en directe taal een collectief verhaal rond de cultuur die al deze eclectische kunstwerken samenbrengt.

Praktische Info

Tentoonstelling: «Dream Box» – 01.02.19 > 01.09.19

Openingstijden: Open van woensdag tot zondag.
Woensdag, donderdag, vrijdag van 10 tot 18 uur.
Zaterdag en zondag van 11 tot 19 uur.

Adres: Henegouwenkaai 39-41, 1080 Brussel

Contact: info@mimamuseum.eu
0472/61.03.51

Inkomprijs: € 5 voor leerlingen (+12)
€ 3 voor leerlingen (6 > 12)
Gratis voor leerlingen van minder dan 6 jaar.
Gratis voor begeleidende leerkrachten.

Rondleiding: € 75 per gids voor een groep van maximum 25 leerlingen.
Reserveren via info@arkadia.be of 02/319.45.60.